

Mededelingen van het Boswezen, de Houtvoorziening en de Jacht

HOUTPRIJSBERICHTEN EN HOUTMARKTOVERZICHT

De houtverkopen behoren thans weer tot het verleden. Wij namen nu sedert januari dus op de vroeger geregeld verschenen berichten over prijzen van inlands hout, samengesteld door het Staatsbosbeheer, maar daarnaast ook, op verzoek van de Nederlandse Vereniging van Boseigenaren, een kosten overzicht bosprijzen inlands hout. Het is nu de vraag of het zin heeft beide soort berichten naast elkaar te vermelden.

Wij ontvingen hierover enkele opmerkingen en berichten. In het algemeen vindt men het korte overzicht geheel overbodig, maar wenst men de berichten iets meer gespecificeerd, hetgeen dus aan het Staatsbosbeheer zou kunnen worden verzocht. Men wilde een verantwoorde splitsing der verkoopsgebieden, zoals bijvoorbeeld tussen de Noord- en de Zuid-Veluwe. Waar de marktverhoudingen ver uiteen liggen. Ook voor andere gebieden zou dit de moeite lonen. De streken zullen dan wat meer onderverdeeld dienen te worden.

Er is ook enige kritiek uitgeoefend op het eenmalig opgenomen Houtmarkt-overzicht, dat wel goed bedoeld, maar toch feitelijk overbodig zou zijn. Ook dit is een bericht van de Vereniging van Boseigenaren. Wij zouden hierop wel gaarne ook inzichten van andere lezers van ons tijdschrift willen ontvangen, teneinde hieromtrent beter overleg te kunnen plegen met de ver. van Boseigenaren.

Redactie.

DENNESCHEERDER-GEVAREN

De Directeur van het Staatsbosbeheer vestigt er de aandacht van beseigenaren en overige houtbezitters op, dat het met het oog op het optreden van de dennescheerder is verboden om in de periode tussen 15 mei en 1 augustus geveld naaldhout in de bossen te laten liggen. Ook het laten liggen van vangstammen is niet geoorloofd. Dit verbod geldt niet voor: geveld naaldhout dat niet tot de pinussoorten behoort en geheel ontschorst hout, geïmpregneerd hout, takkebossen, bonestaken, hout dat onder water ligt en hout dat aanwezig is op de plaats van gebruik.

Daar tijdens de sneeuwstormen in de afgelopen winter plaatselijk vrij veel sneeuwbreuk is opgetreden, kan het gebeuren dat gebroken stammen aan uw aandacht zijn ontsnapt en gemakkelijk een invalspoort voor de dennescheerder vormen. Alsnog ontschorsen is wel van belang.

HET ONTARIO BOS

Namens H.M. de Koningin heeft de Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening op 2 mei 1958 uit handen van de Canadese Ambassadeur, Z.E. Thomas E. Stone een aantal zaailingen van Weymouthden, papierberk, zilveresdoorn en rode esdoorn symbolisch in ontvangst genomen, geschenken door de Tuin- en Landbouwgenootschappen van Ontario met bestemming een eerste bosje te planten in Oostelijk Flevoland. De ambassadeur zag in dit geschenk een teken van de vriendschap die alle Canadezen voor Nederland voelen. Hij gewaagde van de vele banden tussen beide landen en, doelende op onze emigranten, uitte hij schertsenderwijs de veronderstelling, dat Nederlands wel eens de derde taal van Canada zou kunnen worden.

Minister Vondeling bracht de gevoelens van dankbaarheid en vriendschap van het Nederlandse volk — in deze dagen van herdenking van onze bevrijding, ook van gemeenschappelijke rouw — jegens de Canadezen in herinnering, als ook de gastvrijheid, die het Koninklijk gezin tijdens de oorlog in Canada heeft gevonden. Hij vervulde dan ook de aanvaarding van het geschenk — waartoe enige zaailingen speciaal voor deze gelegenheid in blad waren getrokken — met het meeste genoegen.

Bij de overhandiging waren de 14 Canadezen van bovenvermelde genootschappen aanwezig, welk gezelschap onder leiding van H. S. Ransom een toer door Europa maakte en enige dagen Nederland heeft bezocht.

Het geschenk werd een week tevoren op Schiphol door de afdeling Zaad- en Plansoenvoorziening van het Staatsbosbeheer in ontvangst genomen en overgebracht naar Emmeloord. De planten waren in uitstekende conditie; een monster werd welwillend getrokken op het Kantonspark te Baarn en diende voor het opmaken van een mand, die dus door de Canadese Ambassadeur in Den Haag op het ministerie van Landbouw werd onthuld onder een Canadese vlag vandaan.

Aan de symbolische overhandiging is op 1 mei 1958 het planten van de zaailingen voorafgegaan. Bij deze gebeurtenis waren behalve het gezelschap Canadezen en de Ambassadeur, aanwezig de directeur en zijn plaatsvervanger van de Directie Wieringermeerpolder, van de bosbouw Dr. de Hoogh van het Staatsbosbeheer en Ir. J. L. F. Overbeek, houtvester voor de Noordoostpolder.

De aanplant der Canadese zaailingen vormt het prille begin van de paar honderd hectare te bebossen zandgrond in de Noordoostelijke hoek van Oost-Flevoland. De aanplant had plaats in de buurt van de Roggebotsluizen en is bij deze gelegenheid het „Ontario-bos” gedoopt. We zullen hopen, dat deze soorten het daar mogen doen.

DUINEN VAN NOORD HOLLAND

Gids van de Provinciale Duinterreinen van Noord Holland. — De provincie Noord Holland heeft een groot deel van de duinen als waterwinningsgebied in de eerste helft van deze eeuw in overheidsbezit gebracht en daarmee in deskundig beheer. Dit heeft er toe kunnen leiden, dat er veel voor deze duinen kon worden gedaan en dat het ook mogelijk werd dat zij dienstbaar werden gemaakt aan de algemene recreatie, een zegen voor de Randstad Holland. De nu verschenen gids, die voor het publiek door Kees Hana is geschreven, geeft een eenvoudig voor de leek geschreven verhaal over de duinvorming, de flora en de fauna. Het is zo'n aardig fris boekje geworden, zoals ook verschillende provinciale landschapsbeschermende organisaties met eigen terreinen wel uitgeven voor hun leden. Dit boekje kan echter door een ieder worden gekocht, bijvoorbeeld door girering van 60 cent op postrekening 38519 van het P.W.N. (Prov. Waterleidingbedrijf Noord Holland), te Bakkum (N.H.). Voor de toegang tot de terreinen is een bescheiden prijs vastgesteld; er kan worden gewandeld, gefietst en paard gereden. Ook kan er worden gekampeerd. Alle gegevens vindt U in de gids, alsmede een zeer duidelijk overzichtskaartje, in de eerste plaats nodig om de toegangen te weten en de parkeerplaatsen.

Red.

HET BESTUUR VAN DE LANDBOUWHOGESCHOOL,
Wag. Hogeschoolblad, 15 (5) 1958 (3)

Bij de reorganisatie van de bestuursvorm van de Landbouwhogeschool, die verleden jaar tot stand kwam, werden het college van curatoren en het college van rector magnificus en assessoren opgeheven. Deze beide colleges werden vervangen door een nieuw onder de naam: Bestuur van de Landbouwhogeschool. Dit is het opperste gezagsorgaan van de landbouwhogeschool en bestaat uit de vroegere vijf curatoren, de rector magnificus en twee hoogleraren. De samenstelling is thans als volgt: J. M. van Bommel van Vloten, president; Prof. Ir. W. F. Eijssvoogel; Prof. Ir. W. de Jong, rector magnificus; A. Luytjes; Mr. M. de Niet; Jhr. Dr. C. G. C. Quarles van Ufford, vice president; Jhr. Mr. J. Th. M. Smits van Oyen en Prof. Dr. H. J. C. Tendeloo.

Terwijl vroeger de behandeling van de meeste voorstellen eerst plaats vond in het college van rector magnificus en assessoren en daarna in het college van curatoren vindt deze thans in één keer plaats door het bestuur. Dit geeft niet alleen tijdswinst, maar bevordert ook de bestuurskacht, doordat het andere nodige overleg tussen twee afzonderlijke colleges nu kan plaats vinden binnen het bestuur. Hierin moet dan ook het voornaamste doel van de reorganisatie worden gezien en dit wordt nog verder bevorderd, doordat de directie van het landbouwhonderwijs, de heer Ir. N. van Keulen, de vergaderingen van het bestuur bijwoont. Hierdoor is het mogelijk bij de besprekingen al dadelijk rekening te houden met bestaande opvattingen aan het departement, terwijl verder de minister bij het nemen van beslissingen kan worden voorgelicht door een van zijn ambtenaren, die volledig van het oordeel en de wensen van het bestuur op de hoogte is.

Het bestuur komt als regel eens per maand bijeen en heeft de behandeling van minder belangrijke zaken overgedragen aan het dagelijks bestuur, dat gevormd wordt door de president en de rector magnificus.

In de positie van de rector magnificus, gevormd door alle hoogleraren tezamen, is door de reorganisatie geen wijziging gebracht. Evenals vroeger geschiedt de regeling van het onderwijs en de plechtigheden door en worden de belangrijkste zaken op het gebied van onderwijs en onderzoek — zoals onderwijsprogramma's, benoeming hoogleraren, het instellen van nieuwe afdelingen — door hem voorbereid.

Tegelijk met het opheffen van het college van curatoren is ook een eind gekomen aan de functie van de secretaris van curatoren. In de plaats hiervan is er thans een secretaris van de landbouwhogeschool. Deze woont de vergaderingen in het bestuur zowel als van het dagelijks bestuur en heeft de leiding van het bureau van de landbouwhogeschool.

Dit bureau omvat het gehele administratieve apparaat van de landbouwhogeschool en is in de plaats getreden van de vroeger bestaande drie bureaus, namelijk dat van curatoren, het secretariaat en de administratie.

Het doel van deze samensmelting is ook hier weer een vlotte afdoening van zaken te bevorderen. Met het oog daarop is tegelijkertijd overgegaan tot een nieuwe werkverdeling. Hiertoe worden thans bij het bureau de volgende afdelingen onderscheiden: Algemene Zaken; Financiële Zaken; Onderwijs en Wetenschappen en Personele Zaken.

Daarnaast staat dan nog de studentendecaan, de heer I. P. L. Gorter, aan wie in het bijzonder het behartigen van de studentenbelangen is toevertrouwd. Als hoofd van de afdeling algemene zaken waartoe worden gerekend: exploitatievoorzieningen en het beheer van auto's en bussen, treedt voorlopig op de heer H. A. Meylink, die zal overgaan naar de afdeling financiële zaken voor het behandelen van begrotingszaken, waarvoor hij ook nu reeds zorg draagt, voor zover het de materiële begroting betreft.

Hoewel de secretaris van de landbouwhogeschool en de afdeling algemene zaken voorlopig nog gehuisvest zijn in het aulagebouw (Gen. Foulkesweg 1a, Wageningen, tel. 2341) kunnen alle poststukken worden geadresseerd aan Herengade 18, Wageningen, waar zich de afdelingen financiële zaken, onderwijs en wetenschappen en personele zaken bevinden (tel. 2141).

Bij voorkeur moet in het adres geen persoonsnaam worden vermeld, maar alleen de functie.